

nr1 (10) 2014

BIULETYN INFORMACYJNY

STOWARZYSZENIE LOKALNA GRUPA DZIAŁANIA „PUSZCZA BIAŁOWIESKA”

Powiat
Hajnowski

Białowieża

Bielsk
Podlaski

Boćki

Czeremcha

Czyże

Dubicze
Cerkiewne

Hajnówka

Kleszczele

Narew

Narewka

Orla

W numerze:

- Remont świetlicy w Michnówce
- Budowa placu zabaw przy GOK-u w Czeremsze
- Od świetlicy o świetlicy po gminie Czyże
- Miodosytnia Podlaska
- Remont i modernizacja budynku Narwiańskiego Ośrodka Kultury
- Biał'OFF'ieża Festival
- Na swojska nutę – śpiew łączy pokolenia
- Nordic Walking Park „Zielona Kraina Dobrych Wiatrów”

fot. Eugeniusz Kowalski

Remont świetlicy w Michnówce

fot. Jan Zdanowski

Marzec-kwiecień-maj w 2013 roku były bardzo pracowitymi miesiącami dla Stowarzyszenia „STORCZYK” i przyniosły duże zmiany w wyglądzie zewnętrznym i wyposażeniu świetlicy - siedziby w Michnówce.

Stowarzyszenie realizowało projekt pt. „Ochrona lokalnego dziedzictwa kulinarnego poprzez wykorzystanie świetlicy wiejskiej w Michnówce do produkcji tradycyjnych wyrobów gastronomicznych” w ramach działania 413 „Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju” objętego PROW na lata 2007-2013 dla małych projektów. Całkowita wartość projektu: 38 997,29 zł, w tym dofinansowanie z Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego - 25 000,00 zł i wkład Gminy Narewka - 13 997,29 zł. W ramach działania zostały wykonane następujące prace remontowe:

- Elewacja budynku,
- Wymieniono drewnianą stolarkę okienną na PCV,
- Obłożono płytkami kamionkowymi GRES schody i przedsionek,

- Wykonano piec kuchenny chlebowy z kafli,
- Na fundament budynku położono żywiczo - mineralny tynk,
- Wykonano łazienkę wraz z instalacją wodno-kanalizacyjną,
- Wyposażono kuchnię w meble kuchenne, zlew, podgrzewacz wody ze zbiornikiem oraz zakupiono lodówkę - zamrażarkę.

Odnowiony budynek lepiej służy miejscowej ludności jako miejsce propagowania kultury oraz zagospodarowuje czas wolny dzieci i młodzieży. Doposażenie kuchni świetlicowej pozytywnie wpłynęło na poprawę jakości życia mieszkańców naszej miejscowości. W świetlicy odbywa się teraz więcej imprez rodzinnych - urodzin, rocznic itp. Tradycyjny piec chlebowy posłużył do zrealizowania kolejnego projektu i wyprodukowania weka mięsnego pasteryzowanego metodą tradycyjną, czyli poprzez wekowanie w piecu.

Elżbieta Kuncewicz

Budowa placu zabaw przy GOK-u w Czeremsze

Projekt pn. „Podniesienie atrakcyjności turystycznej miejscowości poprzez budowę Placu Zabaw przy budynku Gminnego Ośrodka Kultury w Czeremsze” został zrealizowany z udziałem dofinansowania w ramach PROW 2007-2013, działanie 413 Wdrażanie lokalnych strategii rozwoju dla małych projektów.

Zadanie polegało na zagospodarowaniu przestrzeni publicznej znajdującej się w pobliżu Gminnego Ośrodka Kultury w Czeremsze poprzez zakup i montaż wyposażenia:

- huśtawki podwójnej,
- minigolfa,
- dwóch sprężynowców pojedynczych,
- sprężynowca podwójnego,
- huśtawki ważki.

Przy placu ustawione zostały również ławki parkowe oraz stoły betonowe (z planszą do gry w szachy oraz tenisa stołowego).

Realizacja przedsięwzięcia miała na celu stworzenie odpowiednich warunków do bezpiecznego i aktywnego spędzania wolnego czasu oraz integracji mieszkańców, w szczególności rodzin z dziećmi.

fot. Adam Wiluk

Wybudowanie obiektu przyczyniło się ponadto do podniesienia atrakcyjności turystycznej terenów wiejskich – miejscowości i Gminy Czeremcha oraz wpłynęło pozytywnie na zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców.

Całkowita wartość projektu – 36 968,04 zł, w tym pozyskana kwota dofinansowania 24 044,24 zł.

Edyta Szymaniuk-Paryż

fot. Adam Wiluk

W sierpniu 2013 roku Gminny Ośrodek Kultury w Czyżach zakończył realizację projektu pn. „Od świetlicy do świetlicy po Gminie Czyże”. Projekt został dofinansowany w ramach małych projektów z Osi 4 – Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013. Wniosek o dofinansowanie operacji został złożony do Lokalnej Grupy Działania „Puszcza Białowieska”, która wdraża Lederala na obszarze swojego działania w ramach realizacji Lokalnej Strategii Rozwoju obszaru LGD „PB”.

Celem operacji było podniesienie standardu świadczonych usług turystycznych przez Gminny Ośrodek

Kultury w Czyżach, rozwijanie turystyki rowerowej i pieszej przyjaznej dla środowiska i człowieka oraz zwiększenie dostępności oferty programowej. Projekt zakładał również większe wykorzystanie i ożywienie istniejących szlaków turystycznych: Prawosławnych Świątyń Podlasia, „Carski Szlak”, Rowerowy Białowieski Szlak Transgraniczny, „Drzewo i Sacrum”, Edukacyjna Ścieżka Archeologiczna, szlak rowerowy (czerwony). Działaniem wprowadzającym była realizacja przez Gminny Ośrodek Kultury w Czyżach wspólnie z Zespołem Szkół w Czyżach działań mających na celu upowszechnienie tras turystycznych przebiegających przez teren

Gminy Czyże. Dzięki temu zostały zebrane informacje o zabytkach, historii, lokalnej tradycji i miejscach pamięci narodowej, o środowisku przyrodniczym, formach ochrony przyrody, osobliwościach i ciekawych miejscach. Naniesione na mapę obiekty wyznaczyły przebieg możliwie najciekawszych tras, które miały znaleźć się w przewodniku „Rowerem i pieszo przez Gminę Czyże” w nakładzie 1000 egzemplarzy. Dzięki temu potencjalny turysta będzie mógł sam wybrać trasę, obiekty i teren, który chce zwiedzić. W ramach realizacji projektu przy świetlicach w Kojtach, Klejnikach i Kuraszewie zostały zamontowane

fot. Jerzy Jakmiuk

Od świetlicy
do świetlicy
po gminie
Czyże

stojaki rowerowe. Następnie zakupiono 10 rowerów turystycznych wraz z osprzętem oraz 10 kompletów kijków nordic walking - co stworzyło namiastkę wypożyczalni sprzętu turystycznego. W tym celu również dodatkowo została zmodernizowana strona internetowa Gminy Czyże z myślą o realizowanym przedsięwzięciu, gdzie została zamieszczona wersja elektroniczna

przewodnika “Rowerem i pieszo przez Gminę Czyże”, jak również i dodatkowe niezbędne dla turysty informacje na temat Gminy Czyże, jej mieszkańców, ciekawych zabytkach, miejscach, wydarzeniach kulturalnych i zjawiskach kulturowych. Wydanie i bezpłatne rozdysponowanie przewodnika promocyjnego “Rowerem i pieszo przez Gminę Czyże” pozwoli bardziej wypromować

teren Gminy Czyże, obszar LGD oraz spuściznę kulturową Regionu Puszczy Białowieskiej. Całkowita wartość projektu wyniosła 23 006,00 zł, wartość kosztów kwalifikowanych 18 891,02 zł, a dofinansowanie projektu ze środków Unii Europejskiej wyniosło 12 657,00 zł.

Jerzy Jakimiuk

Miodosytnia Podlaska

Jak powstała Miodosytnia Podlaska

Przygodę z wyrobami winiarskimi zacząłem w wieku około 15 lat, kiedy zacząłem pielęgnować stary winogron rosnący u dziadków na wsi. Aby zrobić z niego dobre wino musiałem dostadzać nastaw, ponieważ w naszym klimacie same owoce nie wytwarzają odpowiedniego poziomu cukru. Dlatego też, od razu gdy mój ojciec założył pasiekę w 2004 r., pomyślałem o dostadzaniu wina miodem zamiast cukrem, a następnie o przygotowaniu samego miodu pitnego, który zresztą bardzo lubię. Zacząłem wtedy poszerzać swoją wiedzę o historii i produkcji miodów pitnych, szczególnie tych z dodatkiem soków owocowych, ponieważ w gospodarstwie, gdzie znajduje się nasza pasieka, uprawiamy m.in. czarną porzeczkę i stare odmiany jabłek. Do wykonania pierwszych nastawów miodu pitnego z dodatkiem soku z jabłek i czarnej porzeczki posłużyłem się wiekowymi recepturami spisnymi m.in. przez dr Teofila Ciesielskiego w książce pt. „Miodosytnictwo. Sztuka przetwarzania miodu i owoców na napoje” (Lwów, 1925). Autor pisze w niej m.in., że „Miody sycone, owocami

zaprawne, które dla krótkości zwać będziemy miodami owocowymi, wyrównują drogim, szlachetnym winom, jak malaga, madera itp. Tak pod względem smaku, jakoteż co do korzystnego działania na organizm nasz; słusznem przeto jest, ażebyśmy się wyrobem ich gorliwiej jak dotąd zajęli. Tego rodzaju miody, dobrze przyrządzone, mogłyby stanowić ważny artykuł wywozowy dla kraju naszego, który tak w miód jak i w przeróżne owoce tak dalece obfituje, że w lata urodzajne prawie za bezcen sprzedawać i jedno i drugie przychodzi”. Już pierwsze moje próby potwierdziły opinie Ciesielskiego, więc zacząłem po cichu marzyć o małej wytwórni miodów pitnych

na Podlasiu, ale studiowałem wtedy w Warszawie więc namawiałem ojca, aby się tym zainteresował. On nie był do tego początkowo optymistycznie nastawiony, ale poruszył w 2007 r. temat ewentualnej produkcji miodów pitnych na forum hajnowskiego Koła Pszczelarzy, gdy dyskutowano podczas jednego z posiedzeń o możliwości powołania pszczelarskiej spółdzielni. Tak się jednak nie stało, i dopiero gdy po studiach wróciłem w rodzinne strony zacząłem sam organizować powstanie miodosytni. Dużym impulsem do podjęcia się tego zadania było przyznanie mi za pośrednictwem Lokalnej Grupy Działania Puszcza Białowieska dotacji unijnej w wysokości 100 tys. zł., dzięki której zakupiłem niezbędne wyposażenie miodosytni. Początkowo myślałem o uruchomieniu małej działalności w ramach nowych przepisów, które miały wprowadzić ułatwienia w uzyskaniu pozwoleń na produkcję dla małych zakładów. Ale gdy okazało się, że wymagania odnośnie warunków jakie powinny spełniać pomieszczenia i ich wyposażenie są prawie takie same dla małych jak i dużych producentów, którzy nie mają limitu produkcji, postawiłem na pełną opcję, i tak powstała Miodosytnia Podlaska.

fot. Dawid Olesiuk

Krótko o wytwarzaniu i historii miodu pitnego

Miód pitny to wyrób winiarski powstający w wyniku fermentacji nastawu (brzezki miodowej) składającego się z miodu pszczelego i wody lub soku owocowego, z możliwością dodania przypraw korzenno-ziołowych. Staropolskie nazwy miodów, takie jak czwórniak, trójniak, dwójniak i półtorak, oznaczają początkowe proporcje nastawu, które wynoszą:

- **czwórniak** – jedna część miodu i trzy części wody lub soku owocowego,
- **trójniak** – jedna część miodu i dwie części wody lub soku owocowego,
- **dwójniak** – jedna część miodu i jedna część wody lub soku owocowego,
- **półtorak** – jedna część miodu i pół części wody lub soku owocowego,

Poddając nastaw fermentacji z części miodu powstaje alkohol, od min. 9% w przypadku czwórniaka do max. 18% w półtoraku, a nieodfermentowany miód pozostaje w wyrobie jako tzw. cukier reszkowy, czyli końcowy poziom słodkości. Porównując typy miodów pitnych do skali słodkości stosowanej w winiarstwie, łatwo zauważyć, że czwórniak jest odpowiednikiem wina półsłodkiego, trójniak słodkiego, dwójniak bardzo słodkiego, a poziom słodkości półtoraka wynosi ponad 300 g/l (dla porównania trójniak posiada od 65 do 120 g/l). W powszechnej opinii utarło się, że im słodszy miód pitny tym lepszy, jednak moim zdaniem nie jest to regułą i najważniejszy jest gust i osobiste preferencje każdego z osobna, bo nie wszyscy są amatorami bardzo słodkich wyrobów, a nawet wiele osób wyżej ceni miody umiarkowanie słodkie, niż bardzo słodkiego półtoraka. Ważnym czynnikiem w wyborze miodu pitnego jest też oczywiście okazja w jakiej będzie spożywany.

Miód pitny według historyków jest najstarszym znanym ludzkości napojem alkoholowym, gdyż nawet w naturze z udziałem dzikich drożdży mogło dochodzić do fermentacji miodu pszczelego. Tak jak w całej Europie Środkowo Wschodniej był bardzo popularny na Podlasiu, o czym można dowiedzieć się m.in. z lustracji województwa z 1576 roku, w której stwierdzono, że „[...] w Biełsku karczem miodowych 5, w Narwii karczem miodowych 2, w miasteczku Kleszczale karczem miodowych i piwnych 32” (Wróblewski R., *Miodosytnictwo, Rozprawa o miodach pitnych i dawnej gościnności*, Łódź 2001).

Niestety od XVIII wieku produkcja miodu pitnego zaczęła zanikać, a jako główne tego przyczyny podaje się zastępowanie go mocniejszym alkoholem i wzmożony import win zagranicznych. Według mnie istotny był także czynnik mniejszej dostępności podstawowego surowca czyli miodu pszczelego, ponieważ pozyskiwano go wówczas z barci w lasach, a te

były masowo trzebione lub wprowadzano zakazy bartnictwa tak jak w Puszczy Białowieskiej w latach 80 XIX wieku ze względu na zagrożenie pożarowe. XIX wiek to także początki nowoczesnej gospodarki pasiecznej, najpierw w kłodach, a następnie w znanych obecnie ulach z ramkami z woskiem. Jednak metody te wprowadzane były początkowo na dworach i majątkach ziemskich, w których pasieki liczyły nawet setki uli, i dopóki trafiły „pod strzechy” miód pitny, oprócz nielicznych szlacheckich stołów, odszedł w zapomnienie. Obecnie, oprócz ciężkiej pracy pszczelarza, nie ma trudności w pozyskaniu miodu pszczelego, ani przeszkód prawnych do produkcji. Tak więc jak niemal sto lat temu pisał dr Ciesielski „[...] Istusznem przeto jest, ażebyśmy się wyrobem ich gorliwiej jak dotąd zajęli”, a przywrócenie wspaniałych miodów pitnych na stoły mieszkańców Podlasia, i nie tylko, będzie misją Miodosytni Podlaskiej.

Dawid Olesiuk

fot. Dawid Olesiuk

Remont i modernizacja budynku Narwiańskiego Ośrodka Kultury

W styczniu 2014 roku Narwiański Ośrodek Kultury zakończył realizację projektu „Remont i modernizacja budynku Narwiańskiego Ośrodka Kultury”. Projekt został dofinansowany w ramach działania „Małe projekty” z Osi 4 – Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013. Wniosek o dofinansowanie operacji został złożony do Lokalnej Grupy Działania „Puszcza Białowieska”, która wdraża Lidera na obszarze swojego działania w ramach realizacji Lokalnej Strategii Rozwoju obszaru LGD „PB”.

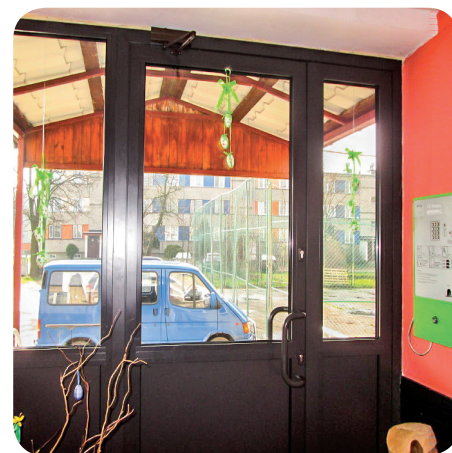
Celem operacji było podniesienie standardu bazy noclegowej znajdującej się w Narwiańskim Ośrodku Kultury w Narwi, służącej do wypoczynku i rekreacji dla turystów odwiedzających Gminę Narew. Modernizacja budynku polegała na wymianie starej, drewnianej, zniszczonej i nieszczelnej stolarki okiennej na nowe okna PVC, 5-cio komorowe o lepszych parametrach energetycznych. W ramach pro-

jektu wymieniono 22 okna w części bazy noclegowej, tj. w 7 pokojach, 3 łazienkach, pralni, kuchni, holu oraz na 2 korytarzach. Wymienione zostały również drewniane drzwi wejściowe do budynku – na ocieplane drzwi aluminiowe o wyższych parametrach technicznych.

Wszystkie pomieszczenia, w których dokonano modernizacji, mieszczą się w bazie noclegowej, którą dysponuje Narwiański Ośrodek Kultury i są

wykorzystywane na cele turystyczne. W wyniku realizacji projektu został poprawiony wizerunek obiektu, podniesiony standard świadczonych turystom usług. Całkowita wartość projektu wyniosła 18 409,76 zł, wartość kosztów kwalifikowalnych to 14.454,85 zł. Dofinansowanie projektu ze środków Unii Europejskiej wynosi 11 563,88 zł, wkład własny NOK to 6 845,88 zł.

Andrzej Rusaczyk

fot. Agata Smoktunowicz

Biał'OFF'ieża Festival

W wrześniu 2013 roku Wemutka Białowieska Akademia Bioróżnorodności zakończyła realizację projektu „Biał'OFF'ieża Festival - Przyrodnicze Kino pod Gwiazdami - forma edukacji i integracji mieszkańców, oraz promocja Regionu Puszczy Białowieskiej”. Projekt został dofinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007- 2013.

Celem projektu było podniesienie świadomości ekologicznej społeczeństwa oraz integracja mieszkańców, wszakże nic tak nie

łączy ludzi, jak piękno przyrody. Grupę docelową stanowili zarówno mieszkańcy Regionu Puszczy Białowieskiej, jak i turyści z kraju i ze świata. Emitowane filmy dawały gwarancję wysokiej jakości, mnóstwa emocji jak i nieocenionej dawki wiedzy przyrodniczej. Wyświetlane obrazy promowały obszary Natura 2000 oraz korzyści płynące z ich sąsiedztwa, ukazywały przebieg naturalnych procesów, zjawisk i zależności zachodzących w przyrodzie, a także oscylowały wokół szeroko rozumianej różnorodności biologicznej Puszczy Białowieskiej. Starannie dobrana filmografia

utwierdziła naszych widzów w przekonaniu, iż nasza przyroda jest wyjątkowa, co z kolei wywołało poczucie wspólnoty i dumy, a także odpowiedzialności za dziedzictwo przyrodnicze i kulturowe. Dodatkową zaletą Biał'OFF'ieja Festival był fakt, iż cała impreza wpłynęła na przedłużenie sezonu turystycznego. Seanse filmowe odbywały się we wrześniu pod chmurką w ogrodach Herbaciarni Dworu Wejmutka. Wyświetlone zostały filmy znanych i cenionych reżyserów, m.in. Bożeny i Jana Walencików, Paola Volponi, czy Jacques'a Perrina i Jacques'a Cluzauda - twórców wspaniałych obrazów takich jak 'Makro' - i 'Mikrokosmos' oraz 'Oceany'. W trakcie trwania Biał'OFF'ieja Festival zorganizowane zostały spotkania z reżyserami. Odwiedzili nas Bożena

i Jan Walencik, Jarosław Chyra oraz Paolo Volponi. Ci fenomenalni artyści, przyrodnicy i niezwykle charyzmatyczni twórcy opowiedzieli o swojej pracy oraz zrealizowanych filmach, a także chętnie odpowiadali na pytania wszystkich zainteresowanych.

Poza wartością edukacyjną projekt wpłynął na ożywienie społeczne, pokazy były okazją do spotkań sąsiedzkich, wspólnego oglądania filmów oraz przyjemnego spędzania wolnego czasu.

Białowieska Akademia Bioróżnorodności

Od czerwca 2012 roku do kwietnia 2013 roku Stowarzyszenie Samorządów Euroregionu Puszcza Białowieska w partnerstwie ze Stowarzyszeniem „Spadczyna” z Łosinki i Stowarzyszeniem Rozwoju Ziemi Dubickiej „Bachmaty” z Grabowca realizowało projekt „Na swojską nutę – śpiew łączy pokolenia”.

Przedsięwzięcia było wdrażane w obszarze rozwoju aktywności społeczności lokalnej poprzez promocję i organizację lokalnej twórczości kulturalnej i aktywnego trybu życia.

W ramach realizacji operacji przeprowadzono 10.08.2012r. spotkanie inauguracyjne wraz z prelekcją o tradycjach muzycznych regionu Puszczy Białowieskiej. W świetlicy

wiejskiej „Przystań” w Łosince licznie zgromadzili się mieszkańcy gminy Narew i Dubicze Cerkiewne, aby zapoznać się z założeniami projektu, wysłuchać prelekcji pani Neli Szczuki na temat Folkloru muzycznego regionu Puszczy Białowieskiej i występów chórów Strumok z Dubicz Cerkiewnych, Harmonii, Ramonka i Podlaskanki z Łosinki. Członkowie wspomnianych zespołów uczestniczyli następnie w kolejnym działaniu, jakim było przeprowadzenie wspólnych warsztatów wokalnie-muzycznych. Cykl szkoleń trwał od sierpnia do końca września 2012 roku i był prowadzony w świetlicach wiejskich na terenie wyżej wymienionych gmin. Warsztaty doskonaliły umiejętności śpiewacze ich uczestników oraz przygotowały chóry

Na swojską nutę – śpiew łączy pokolenia

do nagrania i wydania albumu CD z utworami ludowymi.

Dwuptytowy album wydano 20.02.2013r., zaś 24.02.2013r. odbyło się spotkanie podsumowujące projekt wraz z promocją płyty. W sali Gminnego Ośrodka Kultury w Dubiczach Cerkiewnych mieszkańcy okolicznych miejscowości podziwiali kunszt artystyczny zespołów oraz otrzymali bezpłatne egzemplarze albumu. Dodatkowym rezultatem projektu było wzmocnienie partnerstwa organizacji pozarządowych uczestniczących w realizacji operacji.

Jan Chomczuk

Napisz do naszego kwartalnika!

Biuletyn Informacyjny LGD powstaje przede wszystkim dla mieszkańców regionu Puszczy Białowieskiej. Chcemy, aby Biuletyn tętnił życiem. Dlatego wszystkie osoby, które chciałyby się podzielić swoją wiedzą, spostrzeżeniami i informacjami zapraszamy do współpracy. Zapraszamy do pisania na tematy dotyczące aktualnych przedsięwzięć realizowanych w ramach Leadera, ale chętnie opublikujemy również teksty o atrakcjach turystycznych, regionalnej architekturze, osobliwościach przyrodniczych, historii, kulturze, tradycji, kulinariach i oczywiście o ludziach.

Czekamy na Państwa materiały, teksty i zdjęcia, które opublikujemy w kolejnym numerze Biuletynu. Zachęcamy również do przygotowywania materiałów do kolejnych numerów Biuletynu. Teksty do Biuletynu prosimy nadsyłać na adres e-mail: biuro@lgd-puszcza-bialowieska.pl.

LGD „Puszcza Białowieska” nie ponosi odpowiedzialności za treści, zdjęcia nadsyłane do siedziby stowarzyszenia oraz publikowane na łamach Biuletynu. LGD zastrzega sobie jednak prawo do: redagowania, skracania tekstów bądź usunięcia treści zabronionych przez prawo, wulgarnych, obraźliwych lub w inny sposób naruszających zasady współżycia społecznego.

Za publikację tekstów i zdjęć nie przysługuje autorowi świadczenie pieniężne.

Biuro Lokalnej Grupy Działania „Puszcza Białowieska”

Adres Biura: ul. Parkowa 3, 17-200 Hajnówka
tel./fax: 85 682 50 26
tel. kom.: 781 130 200, 782 770 711,
781 434 400

Biuro czynne w godzinach:
Poniedziałek-Piątek: 8.00 - 16.00

biuro@lgd-puszcza-bialowieska.pl
www.lgd-puszcza-bialowieska.pl

Pracownicy Biura/Zespół redakcyjny Biuletynu:

Eugeniusz Kowalski
Dyrektor Biura/ Prezes Zarządu

Monika Paulina Monach
Koordynator Projektów/ Skarbnik

Karolina Kraśko – Asystent Dyrektora Biura

Emilia Korzun – Księgowa

Nordic Walking Park „Zielona Kraina Dobrych Wiatrów” Gmina Narewka

Nordic Walking Park „Zielona Kraina Dobrych Wiatrów” to blisko 40 km znakomitych i czytelnie oznakowanych tras do uprawiania nordic walkingu utworzonych w ramach działania 4.1/413 „Wdrażanie Lokalnych Strategii Rozwoju” w zakresie MAŁYCH PROJEKTÓW Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013. W skład Parku wchodzi 5 tras: żółta „Leśny elementarz” o długości 4,2 km, dwie zielone: „Puszczańska Pętla” o długości 7,9, „Siemieniakowszczyzna” o długości 8,2 km, czerwona „Narewska Droga” o długości 7,7 km oraz oznakowana kolorem czarnym „Kapliczka św. Eustachego” 12,7 km. W celu lepszego udostępnienia tras, wejścia zlokalizowano w 3 punktach: Ośrodku Edukacji Ekologicznej w Siemianówce, parkingu Nadleśnictwa Browsk w Gruszkach oraz przy Urzędzie Gminy w Narewce. Trasy prowadzą leśnymi duktami i drogami Puszczy Białowieskiej, granicą Białowieskiego

Parku Narodowego i rez. Lasy Naturalne Puszczy Białowieskiej oraz ścieżkami edukacyjnymi Leśnego Kompleksu Promocyjnego „Puszcza Białowieska”. Niewielki fragment szlaków prowadzi asfaltem oraz polnymi drogami przy Jeziorze Siemianówka. Na trasach zainstalowano tablice zawierające propozycje ćwiczeń do samodzielnego wykonania. Punkty pomiaru tętna pomogą określić puls, z jakim pokonujemy trasę. Nordic Walking Park „Zielona Kraina Dobrych Wiatrów” to sieć, gdzie trasy posiadają punkty wspólne, pokrywają się lub krzyżują. Umożliwia to dowolne wydłużanie, skracanie przejść lub zmianę kierunku marszu. Oferta skierowana jest nie tylko do entuzjastów nordic walkingu, ale również do miłośników innych dyscyplin, takich jak biegacze czy narciarze biegowi. Zachęcamy gorąco do korzystania z tras o każdej porze roku.

Marcin Szymaniuk

© Copyright by: Lokalna Grupa Działania „Puszcza Białowieska” / Hajnówka 2014

Europejski Fundusz Rolny
na rzecz Rozwoju Obszarów

Podlaskie

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

Publikacja sfinansowana ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 - Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie